

ДОНЧЕНКО ІГОР, здобувач вищої освіти

Науковий керівник – **БУРКОВСЬКА АННА**, доктор філософії (економіка),
доцент кафедри менеджменту, бізнесу та адміністрування,
Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв

РОЛЬ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В ПРИЙНЯТТІ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ

Сучасний розвиток технологій відкриває нові горизонти для менеджменту, і штучний інтелект (ШІ) стає одним із ключових інструментів, здатних суттєво підвищити ефективність прийняття управлінських рішень. Використання ШІ дозволяє аналізувати великі обсяги даних, прогнозувати тенденції ринку, оцінювати ризики та формувати стратегії на основі об'єктивної інформації, що раніше було неможливо через обмеженість людських ресурсів і часу [1].

ШІ надає менеджменту можливість автоматизувати рутинні процеси та концентрувати увагу на стратегічних завданнях. Завдяки алгоритмам машинного навчання керівники отримують інструменти для моделювання різних сценаріїв розвитку подій, оцінки наслідків прийнятих рішень та оптимізації ресурсів. Це сприяє підвищенню точності управлінських рішень і зменшенню впливу людського фактору, зокрема помилок, упередженості або емоційної суб'єктивності [2].

Важливим аспектом є здатність ШІ інтегрувати дані з різних джерел та виявляти приховані закономірності. Наприклад, аналітичні системи здатні поєднувати фінансову, маркетингову та виробничу інформацію, що дозволяє отримати комплексну картину стану бізнесу та оперативно реагувати на зміни зовнішнього середовища. Крім того, ШІ сприяє розвитку персоналізованого управління, коли рішення враховують індивідуальні характеристики клієнтів, партнерів або співробітників, що підвищує ефективність взаємодії та якість послуг [3].

Разом з тим використання ШІ у прийнятті рішень пов'язане з певними викликами. Основним з них є питання достовірності даних і можливості алгоритмічних упереджень, які можуть призвести до неправильних висновків. Менеджменту необхідно забезпечити прозорість процесів, перевірку даних та контроль за алгоритмами, щоб мінімізувати ризики. Крім того, впровадження ШІ вимагає значних інвестицій у технології та навчання персоналу, що може бути проблемою для компаній з обмеженими ресурсами [4].

Аналітичний розгляд практик показує, що найбільш ефективно використання ШІ досягається через інтеграцію його у комплексну стратегію управління, де технологія доповнює, а не замінює людський досвід. Наприклад, у фінансовому секторі ШІ допомагає прогнозувати ризики кредитування та інвестицій, але остаточне рішення приймає керівник, який враховує соціальні та етичні аспекти. У виробничих компаніях системи прогнозування попиту на основі ШІ оптимізують планування ресурсів, але керівники визначають стратегічні пріоритети та інноваційні напрямки розвитку [5].

У найближчі п'ять-десять років роль ШІ у прийнятті управлінських рішень значно зросте. Очікується, що алгоритми штучного інтелекту стануть більш

автономними та здатними до самонавчання, що дозволить менеджерам швидше приймати комплексні рішення на основі інтегрованих аналітичних даних. Крім того, розвиток когнітивних систем та технологій обробки природної мови дозволить автоматизувати більшість рутинних аналітичних завдань, залишаючи керівникам час для стратегічного планування та інноваційного розвитку. При цьому зростатиме важливість етичного та відповідального використання ІІІ, а також забезпечення кібербезпеки, що стане ключовим фактором довіри до автоматизованих рішень. В результаті підприємства, які успішно інтегрують ІІІ, отримають значну конкурентну перевагу та зможуть швидко адаптуватися до змін ринкового середовища, забезпечуючи сталий розвиток і високу ефективність управління [5].

Таким чином, штучний інтелект стає невід’ємним інструментом сучасного менеджменту, здатним значно підвищити точність, швидкість та ефективність прийняття управлінських рішень. Його роль полягає у поєднанні аналітичних можливостей технологій з людським стратегічним мисленням, що дозволяє підприємствам оперативно адаптуватися до змін ринкового середовища та забезпечувати стійкий розвиток. Водночас успіх інтеграції ІІІ залежить від правильного поєднання технологій, контролю даних та підготовки персоналу, що забезпечує баланс між автоматизацією та відповідальністю людини у прийнятті рішень.

Список використаних джерел:

1. Храпкін О., Кіндрат О., Чопей Р. Управління проєктами в ІТ-галузі: методики, інструменти та керування ризиками. *Економіка та суспільство*. 2023. № 55. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-55-110>.
2. Невмержицький О. В. Аналіз сучасних моделей, орієнтованих на знання, та методів прийняття рішень. *Інформаційні технології проектування*. 2013. № 13. С. 119–125.
3. Shebanina O., Burkovska A., Poltorak A., Burkovska A., Petrenko V. Management of the Informational Potential of Eco-Hotels in the Conditions of Sustainable Development of Hospitality and Tourist Destinations Based on Agricultural Enterprises in Ukraine. *Modern Economics*. 2023. 41(2023), 147-155. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V41\(2023\)-21](https://doi.org/10.31521/modecon.V41(2023)-21).
4. Ліхоткіна В. І. Штучний інтелект як інструмент підтримки управлінських рішень. *Інформаційні технології і системи в документознавчій сфері*. 2025. С. 56-58.
5. Полторак А.С., Сухорукова А. Л., Бурковська А. І. Кібербезпека в системі трансформації управління бізнес-організацією. Трансформація менеджменту бізнес-організацій: сучасні тренди та виклики : колективна монографія. Київ : Державний вищий навчальний заклад «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана. 2021. С. 158-176. URL: <http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/10893/1/17.pdf>.

